

Fővárosi Ítéltábla
4.Pf.21.705/2014/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kavalák Gabriella Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kavalák Gabriella ügyvéd) által képviselt felperesnek, a elnök, valamint jogi előadó által képviselt alperes ellen, ajánlás hatályon kívül helyezése iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. október 2. napján kelt 68.P.20.134/2014/8. sorszámú ítélete ellen, a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperes BBT/2744/2013. számú ajánlását hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 45.000 (negyvenötezer) forint + ÁFA, továbbá 84.000 (nyolcvannégyezer) forint mértékű együttes első és másodfokú perkoltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és a fogyasztó között 2013. március 9. napján utazási szerződés jött létre, amely alapján a fogyasztó egy úgynevezett „joker apartman” típusú szerződés keretében két hétre utazott Kréta szigetére. A felperes a fogyasztót nem apartmanban, hanem az utazási katalógusában felsorolt üdülőterületeken kívüli kétszobás hotelben szállásolta el. A fogyasztót és útistársát - saját kérésükre - csak hazautazásuk előtt négy nappal helyezte át apartmanba, amelyért 50 € felárat kellett fizetniük. A fogyasztó az alpereshez fordult, az 50 € többletköltség, valamint a felperesi szerződésszegésre figyelemmel 10.000 forint kára megfizetését kérte. Az alperes a BBT/2744/2013. szám alatt ajánlást tett, a fogyasztó kérelmét megalapozottnak találta, felhívta a felperest 4.500 forint és 50 € megfizetésére.

A felperes keresetében az ajánlás hatályon kívül helyezését kérte a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) 34. § (3) bekezdés a) pontja és 34. § (4) bekezdése alapján, ugyanis a tanács összetétele nem felelt meg a törvény rendelkezéseinek, továbbá az ajánlás tartalma jogszabályba ütközött. Sérelmezte, hogy az általa az alperesi jelöltlistáról választott és jelölt tanács tag nem szerepelt a döntést hozó tanács tagjai között. Az ügy érdemére vonatkozóan állította, hogy szerződésszegést nem követett el. Szerinte az alperes nem megfelelően állapította meg a

tényállást, figyelmen kívül hagyta válasziratát. Kiemelte, hogy a fogyasztó önként költözött át a részére biztosított hotelből apartmanba, így kérelme ezen okból is alaptalan.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a testületi tag jelölésével nem sértett jogszabályt, ugyanis az Fgytv. 25. § (2) bekezdése lehetőséget ad az elnöke számára - szükség esetén - az eljáró tanács tagjának kijelölésére. Az eljárása során betartotta a rá irányadó törvényi rendelkezéseket, továbbá döntése meghozatalánál figyelemmel volt a felperesi előadásra is.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes az eljáró tanács tagjai kijelölése, összeválogatása során az Fgytv. rendelkezéseinek megfelelően járt el, a törvény 25. § (2) bekezdése ugyanis lehetőséget ad a testület elnökének arra, hogy - ha az más okból szükséges - maga jelölje ki a tanácsban eljáró tagot. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felek által tanácstagnak jelölt személytől való eltérést az alperesnek indokolnia nem kell, így a határozatában sem kellett megjelölni az okát a felperes által javasolt személy mellőzésének. Amennyiben az elnök más okból szükségesnek ítéli meg a tag kijelölését, úgy a felek által jelölt tagokon kívül más tagot is jelölhet a tanácsba. Kiemelte, hogy az alperest nem terheli olyan terjedelmű indokolási kötelezettség, mint amely a bíróságot terheli; ezáltal nem állapítható meg az Fgytv. 34. § (3) bekezdés a) pontjára alapított hatályon kívül helyezési ok. Kiemelte, hogy az Fgytv. 31. § (2) bekezdésére tekintettel a tanács a fogyasztó kérelmében előterjesztett bizonyítékain és szóbeli előadásán túl a felperes válaszirata és annak mellékletként csatolt utazási prospektus 3. oldala alapján hozta meg a döntését. A rendelkezésre álló adatokból pedig az alperes által rögzített tényállás megállapítására volt lehetőség. A felperes a szerződésben vállaltaktól eltérően teljesített akkor is, ha a megítélése szerint magasabb kategóriájú szálláshelyen helyezte el a fogyasztót.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását, a keresetével egyező döntés meghozatalát kérte. Továbbra is fenntartotta az elsőfokú bíróság előtt kifejtett álláspontját, miszerint az alperes ügyben eljáró tanácsa nem volt szabályszerűen megalkotva. Az alperes sem a határozatában, sem az első fokú eljárásban nem nevesítette és nem igazolta, hogy mi volt az az ok, amely miatt az általa jelölt tagot mellőzte. Megítélése szerint az alperesi eljárás során nem kerültek alkalmazásra a fair eljárásra vonatkozó szabályok, jelen esetben az, hogy önmagában nem elégséges a tisztességes eljárás követelményének megfelelni, hanem annak láthatónak is kell lennie. Hivatkozott az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Római Egyezmény 6. Cikk 1. pontjára, továbbá arra, hogy ezen elveket nem csupán a bíróságokra, hanem egyéb törvény által felállított vitarendező fórumok esetében is alkalmazni kell. Nem vonta kétségbe, hogy az Fgytv. 25. § (2) bekezdése lehetővé teszi, hogy amennyiben „más okból szükséges” az eljáró tanács hiányzó tagját a testület elnöke jelölje ki, azonban jelen ügyben nem került megjelölésre az, hogy milyen más okból volt szükséges az általa jelölt tagtól eltérő tag kijelölése. Nem osztotta a bíróságnak azt az álláspontját, hogy az alperesnek a más ok fennálltát nem kellett volna megjelölnie.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokaira tekintettel, fenntartva az első fokú eljárásban tett előadását. Kiemelte, hogy nem terheli annak az egyéb szükséges oknak a megnevezése, amely miatt a felperes által jelölt tag helyett más tag került az eljáró tanácsba kijelölésre.

A fellebbezés alapos.

Az Fgytv. 25. § (1) bekezdése értelmében A békéltető testület - a (4) bekezdésben foglalt kivétellel - háromtagú tanácsban jár el. A (2) bekezdés szerint az eljáró tanács egyik tagját az eljárást megindító fogyasztó, egy másik tagját pedig az eljárással érintett vállalkozás jelöli ki a testületi tagok 23/A. §-ban meghatározott listájáról. Az eljáró tanács elnökét, továbbá ha a felek bármelyike a megadott határidőn belül nem él a jelölés lehetőségével, vagy ha más okból szükséges, az eljáró tanács hiányzó tagját a testület elnöke jelöli ki, figyelemmel a (3) bekezdés szerinti követelményekre, továbbá arra, hogy legalább egy tag a fogyasztói érdekek képviselőjét ellátó egyesületek által jelölt, egy másik tag pedig a kamara vagy a megyei (fővárosi) agrárkamara által kijelölt testületi tagok közül kerüljön ki, valamint minden olyan szempontra, amely nagy valószínűséggel biztosítja független és pártatlan testületi tag kijelölését. Nem jelölhető ki az eljáró tanács tagjának az a békéltető testületi tag, aki az ügyel kapcsolatban a fogyasztónak vagy a vállalkozásnak tanácsot adott. E követelmény érvényesüléséről a békéltető testület elnöke az eljáró tanács tagjainak 29. § (5) bekezdése szerinti jelölése során is gondoskodik.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az alperesnek azt az álláspontját, hogy a határozatában nem kell megindokolnia, hogy az elnöke az eljáró tanácsba a felperes által a tanács tagjaként jelölt személy helyett milyen „más okból” jelölt ki másik tanácstagot. A bíróság sem adja indokát annak ítéletében, hogy egy adott ügy esetlegesen milyen okból került átszignálásra a bíróság másik tanácsára. Tekintettel arra, hogy az alperes ügyrendje nem áll az ítéltábla rendelkezésére, így nem állapítható meg, hogy van-e az alperesnek a fél által jelölt tag mellőzése esetén lefolytatandó eljárásra külön előírása.

Az ítéltábla rámutat, hogy az alperes elnökének az Fgytv. 25. § (2) bekezdésében írt, az eljáró tanács hiányzó tagja kijelölésének „más okból szükséges” lehetősége nem szolgálhat alappal arra, hogy a felek által megjelölt tanácstag helyett az elnök tetszése szerint bármely más tanácstagot delegálja az eljáró tanácsba. A törvény értelmében az elnök - többek között - csak akkor jelölheti ki a tanács tagját, hogyha ez valamely okból szükségessé válik. Ilyen ok fennállása nélkül a vállalkozás által jelölt tanácstag mellőzése a tanács megalakításának szabálytalanságát eredményezi. A felperes az eljárás során nem adta elő azt az okot, amely a perbeli esetben szükségessé tette más tag delegálását az eljáró tanácsba. Az alperesnek a perben ezt az okot nem csupán előadnia, hanem annak fennálltát bizonyítania is kellett volna.

Mivel a tanács összetétele nem felelt meg a törvényben foglaltaknak, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperes határozatát az Fgytv. 34. § (3) bekezdés a) pontja alkalmazásával hatályon kívül helyezte.

A felperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes első és másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. A felperes jogi képviselője munkadíját a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése és (5) bekezdése alkalmazásával állapította meg. Az alperes köteles a felperes által lerótt kereseti és fellebbezési eljárási illeték megfizetésére is.

Budapest, 2015. november 19.

Dr. Németh László s.k.
tanácselnök

. Molnár Ágnes s.k.. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelűl: